

MOSTIČEK

Glasilo Osnovne šole in vrtca Kanal

Šolsko leto 2015/16

Spoštovani!

Človeku je dano, da ima spomin, vrednote, čustva ... Da hrepeni in se veseli.

Človeku je dano, da živi s sočlovekom; v družini, družbi, med prijatelji in znanci.

Ni pa dano vsem, da živijo v svobodi, na svojem domu, v domovini ... Se tega zavedamo?

Letos obeležujemo 25-letnico naše domovine; jubilejno obletnico.

Vrtec in šola Kanal sta šolsko leto 2015/16 temu jubileju namenjala posebno pozornost. Poleg rednega programa smo izvajali več aktivnosti na temo domoljubja: iskali in fotografirali smo skrite koticke našega kraja ter razstavljali motive, ki smo jih ujeli v fotografski objektiv, slikali na platna, sestavljali slovensko zastavo iz različnih materialov, plesali slovenske narodne plesne. Zapisovali smo misli o domu, domovini, prijateljstvu, naklonjenosti in pozornosti do soljudi, beležili drobne in manj drobne uspehe in dogodke, ki so nas povezovali in razveseljevali ...

V tokratnem Mostičku boste tako našli pesmi, spise, misli in likovne stvaritve naših najmlajših. Zelo so se potrudili in s ponosom ugotavljali, kaj vse znajo, zmorejo in želijo narediti. Ugotavljali so tudi, kako lepa je naša Slovenija!

... a lépo jo naredimo mi, njeni prebivalci!

Veselim se, da boste tudi vi ob prebiranju člankov in občudovanju ilustracij prepoznali vrednote DOM, DOMOVINA. Zavedajmo se, da naš dom in domovino gradimo sami. Naši najmlajši jo soustvarjajo.

Ravnateljica
Milka Zimic

Kanal, junij 2016

Slovenija praznuje petindvajseti rojstni dan

Pozdravljeni! Moje ime je Manca Velišček in ne spomnim se, kdaj in kako je nastala naša samostojna država. Iz pripovedovanja pa vem, da je bila to velika prelomnica za ves slovenski narod, saj so takrat Slovenci prvič v zgodovini zaživel v svoji državi.

Babica mi je povedala, da so z mešanimi občutki pričakovali dan, ko naj bi se uresničila plebiscitarna volja Slovenk in Slovencev. Skoraj niso verjeli, da bodo živeli v tako urejeni domovini kakor večina naprednega sveta in bodo končno zadihali svoboden zrak. Bali so se, kaj bosta naredili jugoslovanska vlada in vojska. Težko so verjeli, da bosta to le nemo opazovali in niso se motili. Začela se je vojna, ki pa na srečo vseh ni bila tako obsežna in dolgotrajna, kot je bila pri južnih sosedih. Kljub temu pa je terjala človeška življenja, a ljudje so bili odločni, da hočejo naprej sami, po svoji poti. To jih je navdajalo z vztrajnostjo in pogumom, da so prepričali svet, da bodo znali in zmogli. Počasi so Slovenijo začele priznavati vse države sveta. Vodilni so takrat postavili temelje naše majhne države. Dobili smo svojo zastavo, grb ter himno in kar je najpomembnejše, zaživila je demokracija. Marsikdo je dvomil, da nam bo to sploh uspelo.

Babica je še dodala, da so med ljudmi takrat vladala močna čustva. Veliko jih je hotelo sodelovati pri oblikovanju nove domovine, ponosni so bili na nove voditelje, ki so imeli vizijo popeljati Slovenijo v nove čase. Sedaj meni, da so ljudje po petindvajsetih letih kar malo razočarani, ker sta radost in veselje nekoliko splahneli. Zdi se ji, da jim domovina in življenje v njej ne pomenita več toliko kot takrat.

Babica je razmišljala, da vsi skupaj premalo storimo, da bi nam bilo lepše in da se premalokrat spomnimo tistih lepih trenutkov in upanja ob nastajanju nove države. Moja babica je še danes ponosna, da so bili takrat tako enotni in složni.

Sedaj razumem, da so se Slovenci takrat prav odločili. Živimo v demokratični in samostojni državi. Smo delavni in pošteni, vendar včasih kar preveč čakamo, kaj nam bo domovina dala, ne da bi pomislili, kaj bi mi lahko dali njej.

Življenje v samostojni državi bi moralo biti za nas vse veliko darilo naših prednikov, ki so si dolga leta in stoletja na različne načine prizadevali, da bi bili na naši zemlji svoj gospodar. Sama se zavedam, da je bila in je še vedno za našo mlado državo velika priložnost, da bodočim rodovom dokažemo, da smo delavni in pošteni ter da imamo slovensko besedo in naš košček zemlje radi. Pregovor pravi, da je v slogi moč. Bodimo torej složni in pokažimo svetu, da smo, čeprav nas je malo, vredni tega, da je naša Slovenija delček zemeljske oble.

Manca Velišček, 8. a (po pripovedovanju babice Adriane)

Misli o domovini

V teh dneh mineva petindvajset let, odkar smo se Slovenci odločili, da želimo živeti v svoji državi. Živimo v svobodni Sloveniji, v kateri lahko govorimo svoj jezik, imamo miren dom in smo svobodni. Pozabljamo, da so to vrednote, ki jih nimajo vsi otroci po svetu. Učenci, ki obiskujejo izbirni predmet šolsko novinarstvo, so razmišljali, kaj jim pomenita dom in domovina.

Kje je moj dom? Večina ljudi bi rekla, da je to tam, kjer živimo. Veliko bi jih reklo, da je to hiša ali blok. Ampak če se malo bolj poglobimo, ugotovimo, da to le deloma drži. Hiša je konec koncev le škatla. V tej škatli pa so ujeti dobri ljudje z razposajenimi mislimi. Vsaj po mojem mnenju.

Jaz lahko rečem, da sem deloma doma tudi pri moji babici. Pri njej preživljam čudovite popoldneve. Skoraj vsak dan sem pri njej, zato lahko odkrito rečem, da je tudi to en droben delček mojega doma. Tam se počutim varno, smejem in jočem se skupaj z ljudmi, ki tam prebivajo. Četudi se kdaj sporečemo in lahko povem, da to ni redko, na koncu najdemo skupni jezik.

Neža Jeklin, 9. a

Domovina je beseda, ki pomeni dom, varnost in veselje. Včasih se zamislimo, da imamo veliko, če imamo dom in domovino. Veliko ljudi je po svetu, ki tega nimajo. Dom je tam, kjer preživljaš večino tvojega življenja. Ko si otrok, ti dom pomeni kraj, kjer se igraš, kjer spiš in kjer so tvoji starši. Potem postajaš starejši in ti dom predstavlja nekaj drugega. Lahko greš v svet, mogoče živiš drugje, vendar je dom zate še vedno tam, kjer si se rodil in odraščal.

Janja Bizjak, 9. a

Nina Petrevčič, 3. a

Naša domovina Slovenija je majhna, a prav to jo dela posebno. Ima morje, vrhove Alp, ki se mogočno dvigajo v nebo, skrivnostne kraške jame ter marsikaj drugega. Upam si reči, da je Slovenija najlepša dežela, ker je tako zelo raznolika. Veliko Slovencev se sploh ne zaveda, kaj vse imamo. Ogromno ljudi bi se raje zbuvalo v mirna, rosna jutra, kjer bi jim prepevale ptice, kot pa da je njihov prvi pogled navsezgodaj zjutraj sivo ter brezdušno mesto ter prvi njihov zvok v jutrih piskanje avtomobilov. Lahko smo tudi izjemno hvaležni za to, da imamo streho nad glavo ter da ne odhajamo v posteljo lačni. Veliko ljudi na svetu žal ne doživlja take sreče, kot jo mi. Upajmo, da bomo ustvarili tak svet, kjer ne bo vojn, lakote ter bomo živeli v miru. Skratka, naučimo se biti hvaležni za to, kar imamo. Bodimo ponosni na to, da smo Slovenci.

Eva Trampuš, 9. a

Slovenija praznuje 25. rojstni dan

Rojstvo Slovenije predstavlja dan, ko je postala neodvisna in samostojna država. 25. junija 1991 je slovenska skupščina razglasila Temeljno listino o samostojnosti in neodvisnosti Slovenije. S tem se je država uradno odcepila od Jugoslavije in Slovenci smo prvič zaživeli v lastni državi. Prej smo si jo vedno delili z drugimi narodi, najprej v okviru Svetega rimskega cesarstva, nato pod Habsburžani in nazadnje pod Jugoslavijo. Vmes sta nas okupirali še Italija in Nemčija v času obeh svetovnih vojn.

Slovenija je mlada država. Vsekakor pa je starejša kot jaz, ki dogodkov v letu 1991 nisem doživela. Ne bom pa nikoli pozabila letnice njenega rojstva, saj se je 14 dni pred rojstvom Slovenije rodil moj brat. Oba bosta stara 25 let. Prav veliko mi starši in stari starši o tistem burnem času niso povedali. Vse dogodke tistega konca junija 1991 so spremljali po televiziji. Mama pravi, da je bil televizor prižgan 24 ur na dan, novinarji pa so poročali o dogodkih po Sloveniji, o prvem strelu med desetdnevno osamosvojitveno vojno, ki je padel v Divači že 26. 6. 1991, pa o spopadih v Krakovskem gozdu, v Šentilju, v Ljubljani in drugod po Sloveniji. Mogoče je sreča to, da prihajam iz manjšega kraja, da v našem kraju ni vojašnice, ali pa to, da živimo blizu meje z Italijo, vendar pri nas ni nobenega večjega mejnega prehoda. Najbližja mednarodna mejna prehoda Rožna Dolina in Vrtojba sta bila v slovenskih rokah že 28. oziroma 29. 6. 1991. V Kanalu se je nekajkrat sicer oglasil zračni alarm, več od tega pa ne.

Slovenija je zame oaza miru. Narava je ena izmed največjih vrednot v naši državi, bogati z rekami, jezeri, gozdovi, gorami, hribi ter dolinami. In samo streljaj stran je tudi morje - naše morje. Zame je Slovenija preprosto Slovenija. Država, v kateri živim, čudovita, zanimiva in pametna ter včasih malo zgubljen in neodločen kot vsaka mladenka pri petindvajsetih.

Tea Simonič, 8. a

Moj dom

Ko se rodimo, je pomembno imeti dom, ker tam odraščamo, tam skrbijo za nas. Pomembno ga je imeti, da se imamo kam zateči, da lahko nekje varno zaspimo. Tudi če imamo prijatelje, ga vedno potrebujemo. Nekateri pa tega nimajo. Lepo je, da imamo svojo domovino. V njej živijo prijazni ljudje. Počutimo se lepo, da smo del neke skupine ljudi, ki je med sabo povezana, in na to smo tudi ponosni.

Aleks Zimic, 8. a

Leon Ostrouška, 2. b

25 let Slovenije

Letos sem zasledila, da država, v kateri sem se rodila in živim, praznuje petindvajset let samostojnosti in enotnosti. Prešinilo me je, kaj to sploh pomeni. Da bi izvedela, sem o tem povprašala svojega očeta. Na kratko mi je predstavil dogajanje v tistem času.

Njegova pripoved je šla nekako takole: »Bil sem star trideset let, ko smo vsi državljani, starejši od osemnajstega leta, utemeljili svojo državnost s plebiscitom, ki se je zgodil 23. decembra 1990. Čez pol leta, 25. junija 1991, je sledila razglasitev neodvisnosti Republike Slovenije. Naslednji dan se je začela vojna, ki so jo poimenovali osamosvojitvena vojna ali vojna za Slovenijo, s katero smo se Slovenci v desetih dneh zoperstavili jugoslovanski vladi, ki ni želela naše samostojnosti. Med tem časom sem kot vpoklicani rezervni vojak bival v kraju Bazara pri Rožni Dolini. Tam nas je bilo veliko, vendar smo bili vsi po vrsti civilisti, le naši poveljniki so bili pravi vojaki. Naša naloga je bila zavarovati mejo z Italijo, saj smo dobili informacijo, da hoče jugoslovanska vojska zasesti mejne prehode. Pri tem smo bili uspešni, saj razen enodnevnega boja na mejnem prehodu Rožna Dolina, več jih bojev ni bilo. Žrtev pa prav tako ne. Ko danes razmišljam o osamosvojitveni vojni, menim, da ni bilo tako hudo, ampak takrat, ko sem ležal v grmovju s pravo puško v rokah, sem razmišljal drugače. S tisto puško bi lahko koga hudo ranil ali pa ubil. Ali bi si upal? Na srečo mi tega ni bilo treba narediti. Bili smo pod velikim pritiskom, nekatere je bilo zelo strah. Zelo sem bil vesel, da je bilo vojne po desetih dneh konec.«

Matevž Markič, 1. a

Jaz sem se rodila »globoko« v samostojni Sloveniji, starši pa ne, moji stari starši pa se spomnijo tudi druge svetovne vojne. Včasih se nam otrokom zdi, da sta svoboda in samostojnost nekaj, kar ti pripada in se zanju ni treba truditi. Vendar po pripovedovanju očeta vidim, da temu ni tako. Tudi danes, ko gledam po televiziji, kaj se v svetu dogaja, spoznavam, da je mir v lastni državi velika sreča. Vsepovsod so vojne, ruševine, begunci. Čeprav se veliko ljudi huduje nanje, je njim prav tako hudo, saj so izgubili svoj dom in državo. Želim si, da mi nikoli ne bo treba bežati iz lastnega doma in svoje države.

Maja Laščak, 8. a

Slovenija 25 let praznuje

Slovenija 25 let praznuje,
a nad nami ne obupuje.

Ima še svoje lastne potoke in hribovja,

vsepovsod je dobra volja.

Triglav nam je v ponos,

nobena gora mu ni kos.

Svobode so si vsi želeli,

nič več trpljenja, so veleli.

Kmalu bo prišel ta čas,

ko si vsak lahko odkrije obraz.

Leta 1990 plebiscit so sprejeli,

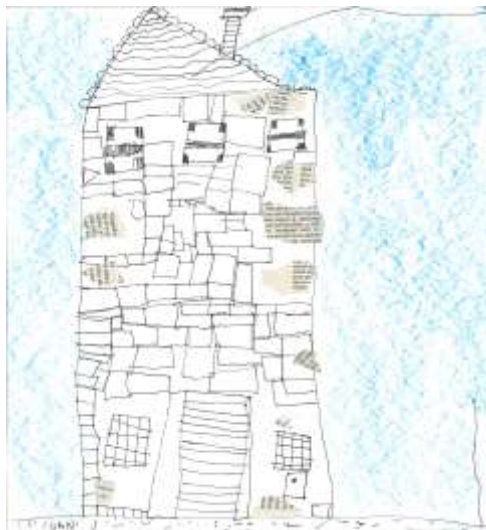
tako se za samostojno državo zavzeli.

In že junija poleti

postali so še bolj zavzeti,

saj samostojni smo takrat postali

in urno v novo življenje se podali.

Jan Berlot, 1. a

Nov denar smo dobili,

od ostalih držav se poslovili

in smo himno lahko zapeli,

pa si mrzle roke ogreli.

Domen Gabrijelčič, 8. b

Zastavo smo dvignili visoko,

s sosedi si podali roko

in še danes vlada mir,

čeprav svet poln je ovir.

Laura Nanut, 8. a

Draga Slovenija!

Letos praznuješ svoj 25. rojstni dan. Zamudil sem tvoje rojstvo in otroštvo, a vseeno pogosto razmišljam o tebi. Ležiš na majhnem koščku Zemlje, a tu je toliko lepote in znamenitosti kot malo kje drugje: prelepe kraške jame, znamenito Blejsko jezero, Primorje, trt polna Goriška brda, zasnežene visoke gore in kot smetana na torti - prestolnica Ljubljana. Tako kot jaz, tudi mnogi tujci občudujejo tvoje lepote.

Vendar niso samo lepote edino tvoje bogastvo, tudi Slovenci smo nekaj posebnega. Le dva milijona nas je. Toliko prebivalcev ima srednje veliko ameriško mesto, a prav gotovo nima toliko športnikov, pisateljev, pevcev, znanstvenikov, kot jih imaš ti. Vsi omenjeni v svetu širijo glas o tebi.

V zadnjem času slišim, da ti ne gre vse po načrtih: podjetja propadajo, mladi so brezposelni, primanjkuje denarja. Mnogi mislijo, da je življenje v tujini lažje in boljše, zato te zapuščajo. Za tvoj 25. rojstni dan ti želim, da bi težave za vedno poniknile v kraških jamah. Naj bomo vsi Slovenci vedno ponosni nate,

tvoj Domen.

Gaja Čuferli Milošević, 8. b

Domen Gabrijelčič, 8. b

Domovina

Kaj mi pomeni beseda domovina?
Je to občutek ali le obdobje - kakor zima?
Ne, domovina je dežela, kjer se rodiš
in do smrti srečno v njej živiš.

V Sloveniji živim,
kjer prihodnost si gradim.
Zapustila je ne bom,
saj tu vedno bo moj dom.

Zakaj stran bi šla?
Proč od teh gora, voda.
Po njih preveč bi hrepenela,
saj njih lepota me čisto je prevzela.

Kje brez svoje domovine bi bila?
Sama, izgubljena bi po svetu tavalala.
Zato se domovini zahvaljujem,
da lahko v njej domujem.

Lucija Humar, 8. b

Slovenija praznuje 25 let

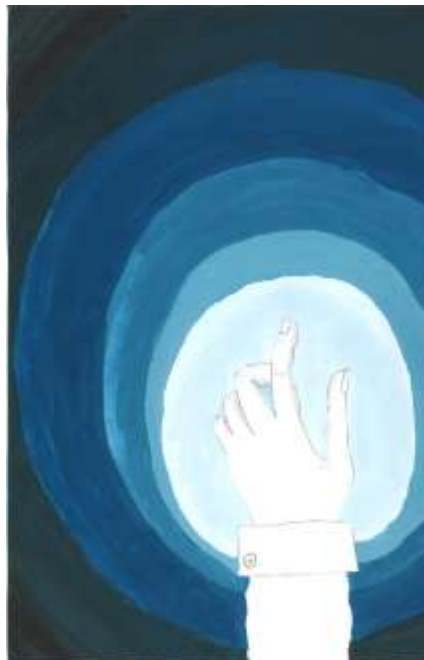
Slovenija letos praznuje petindvajset let,
če pa me kdo vpraša, kaj to pomeni,
sem brez besed.

Petindvajset let nazaj,
vsaj tako sem slišala v šoli,
smo Slovenci prvič zaživel v državi svoji.

Srečni so bili vsi tisti dan,
saj so imeli svojo domovino
in vsak je postal slovenski državljan.

Meni pa to nič posebnega ne pomeni,
saj sem v samostojni državi bila že rojena,
ampak cenim,
da je svoboda bila pridobljena.

Tinkara Vršnik, 8. b

Tea Simonič, 8. a

Spomini

Slovenci hoteli smo lastno državo,
iz kremljev veliki Jugoslaviji zbežat.
Slovenskih nasprotnikov je bilo malo,
pričele so slovenske zastave vihrat.

Zapisal, predstavil deklaracijo je Pavček,
zahteval je novo državo, svobodo.
Devetdesetega leta zapel nam je slavček,
oznanjal vsem gospodarsko prenovu.

Gospodarska samostojnost je zaostri
razmere,
ki vladale so v jugoslovanski državi.
S plebiscitom smo prestopili čez meje,
začeli vojno v slovenski opravi.

Četudi so nasprotniki močni bili,
na koncu te bitke smo zmagali mi.
Veseli in žalostni po minuli vojni,
se zdaj klanjamo Sloveniji samostojni.

Teja Blažič, 8. b

Slovenija praznuje 25. rojstni dan
(osamosvojitve Slovenije leta 1991)

Slovenci smo prvič v svoji zgodovini zaživel v svoji državi leta 1991. Prej smo vedno živeli pod drugimi državami, in sicer pod Avstro-Ogrsko, Italijo, Kraljevino Jugoslavijo, Demokratično federativno Jugoslavijo, Federativno ljudsko republiko Jugoslavijo, Socialistično federativno republiko Jugoslavijo. Nato smo postali samostojni.

Maj Mugerli, 1. b

Moja babica je imela 58 let, ko se je Slovenija osamosvojila. Spominja se bolj malo, a povedala mi je, da jih je bilo zelo strah, saj so kar naprej letela letala nad njimi in vojaki so se vozili po cesti s kamioni. Ko so izvedeli, da so samostojni, so bili zelo veseli. Leta 1990 so bili vsi nestrpni, ko so čakali na rezultate plebiscita. Po razglasitvi rezultatov pa so bili evforični, saj so vedeli, da so naredili prvi korak k samostojnosti ter da poti nazaj ni več.

Po razglasitvi samostojnosti junija 1991 sta bila moj oče in stric mobilizirana v slovensko vojsko. V večernih urah so se zbrali v Gorenjih Desklah, od koder so jih z avtobusi peljali na Lokve, kjer so zamenjali prejšnjo izmeno vojakov. Njihova naloga je bila, da so varovali jugoslovanske vojake in oficirje, ki so se predali. Po štirinajstih dnevih so po jugoslovanske vojake in oficirje prišli avtobusi Rdečega križa in moj oče in stric sta se vrnila domov. Ko je bilo vojne konec, so bili vsi srečni, saj je bila vojna kratka in ni bilo veliko žrtev. Pričakanja o novi državi so bila velika, a po 25. letih je še večje razočaranje. Tako se spominja in misli moj oče.

Moja mama je iz Britofa, zato se spominja, kako je bilo na meji z Italijo. Pravi, da vojaki niso imeli hrane in niso imeli kje spati, saj jih domačini niso hoteli imeti pri sebi, zato so spali v gozdu pod drevesi. Vojaki so vse karavle razbili in preden so odšli, so vzeli, kar se je dalo.

Domovina je kraj, kjer živiš večji ali cel del življenja. Je to, kar nosiš v srcu, tudi ko potuješ iz nje. Domovina mi pomeni življenje, dom, otroštvo ... praktično vse. Moja domovina je Republika Slovenija.

Aljaž Ipavec, 7. a

O domovini

Okrog sebe imam prelepo naravo,
kamor se zatečem za zabavo.

Morje, hribi in gore,
prijazni ljudje,
a to še ni vse.

Ko z avtomobilom potujem,
skozi okno lepote opazujem.

Kamor avtomobil ne sme,
me pa kolo odpelje.

Mir in tišino v hribe iskat grem,
da si dobro energijo naberem.

Hvala, da v miru v svoji domovini
živim,

tega se vsak dan znova veselim.

Karin Bavdaž, 7. b

Kristjan Lipičar, 4. a

Kanal

Na zahodu države leži,
v Kanalu občina stoji.

Če gremo čez cesto,
pridemo na znamenito mesto.

Spoznamo kanalski most,
Soča pod njim teče,
se do Tržaškega zaliva vleče.

Gremo nazaj,
ne sprašujte, zakaj.

Spoznali bomo Neptunov vodnjak,
zraven stoji pa prometni znak.

Jernej Vinazza, 7. b

Prelepa je moja domovina

Prelepa je moja domovina,
lepo je v njej živeti,
kdor tega ne opazi,
naj potuje v širni svet.

Tam vidiš mavrična polja,
preplezaš visoke gore,
zapluješ v biserna morja,

kljub temu so tuji ljudje.
Prelepa je moja domovina,
lep je moj rodni kraj,
kdor dolgo podi se po svetu,
rad vrne se vedno nazaj.

Prelepa je moja domovina
in temu nič lepšega ni,
le tistemu, ki je nima,
nič lepega se ne godi.

Pia Likar, 7. b

Dobrodošel v moj dan

Ko zjutraj ura me zbudi,
z očesom pomežiknem en dva tri,
vstanem hitro
in že za mizo zajtrk delam si.

V šolo pridem, nogomet igram,
za tem pa spet začne se dolgočasen šolski dan.
Matematika, slovenščina ...
vse gre v pozabo ...

Iz šole pridem, kosilo si pripravim,
nalogo hitro naredim,
očetu pomagam in že je večer.
Takrat pa v posteljo je treba skočiti
in zjutraj spet vse začeti.

Janez Makorič, 7. b

Gaja Čuferli Milošević, 8. b

Moj dan

Moj dan se začne,
ko se zjutraj zbudim,
in začnem hiteti,
da v šolo ne zamudim.

Šola je dolgčas,
v njej hitro zaspim,
ko pa učitelj me pokliče,
kmalu se zbudim.

Šolo končam ob dveh
in moram nalogo naredit,
a meni se ne da,
raje grem s prijateljicami kaj

Popoldan grem na trening,
tam odbojko igram,
končno se zabavam,
se dolgo razgibavam.

Zvečer preberem knjigo,
ne smem se zunaj potepat,
ker moram že spat.
Ja, to je moj dan.

Tiana Karnel, 7. b

Osamosvojitve Slovenije leta 1991

Slovenci smo skozi zgodovino živeli v različnih državah. Vse do 20. stoletja so nam vladali tujci, Habsburžani in kasneje Avstro-Ogrska monarhija. Po 1. svetovni vojni je Slovenija postala del Kraljevine Jugoslavije. Ob koncu 2. svetovne vojne pa je slovensko ozemlje postalo del Socialistične federativne republike Jugoslavije. Slovenci smo se na plebiscitu leta 1990 z veliko večino odločili za samostojno državo. 25. 6. 1991 je Slovenija razglasila svojo neodvisnost.

Slovenci smo s ponosom in z velikimi pričakovanji ter upi stopili na samostojno pot. Pričakovali smo, da bomo v svoji državi sami krojili usodo naroda. Upali smo v lepši in boljši jutri. Želeli smo si lepše življenje za vse državljane. Verjeli smo, da bo nova država pravična, pravna in socialna država, kar smo zapisali tudi v Ustavo Republike Slovenije. Vedeli smo, da smo Slovenci sposobni stati ob boku razvitim evropskim državam. Po večletnih diplomatskih prizadevanjih je Slovenija postala članica Evropske unije. S tem so se Slovincem odprla vrata v razvite evropske države, saj Evropska unija omogoča prost pretok blaga, storitev in ljudi. To pomeni lažje in nemoteno potovanje po vseh državah Unije.

Skozi vsa ta zgodovinska leta smo Slovenci krepili ter gojili jezik in svojo kulturo. Slovenija je lepa država, pokrita z gozdovi, rekami, jezeri in morjem. Svojim državljanom naša država nudi lepo in čisto okolje ter številne možnosti za lasten razvoj. Domovina je kraj, ki nam je pri srcu, kjer živimo in smo se rodili. Prizadevati si moramo, da bomo ohranili svojo državo lepo in prijazno tudi za naše potomce. Kolo zgodovine se neprestano vrti, zato ga je potrebno skrbno usmerjati in paziti, da Slovenci ponovno ne izgubimo svoje države in samostojnosti.

Lucija Humar, 8. b

Jernej Vinazza, 7. b

Kaj je domovina

Domovina so ljudje, družine,
med njimi je ljubezen, ki ne mine.

Zjutraj se zbudim
in vidim sončen dan,
a ljudje nekje drugje
vidijo samo temno nebo.

Srečna in ponosna sem na to,
kar imam.

**Dom, domovino in še najlepšo ljubezen -
družino.**

Želim si,
da bi to imeli vsi
in bi bili veseli in srečni,
kot smo mi.

Lana Cvetrežnik, 6. a

Aljaž Gerbec, 6. b

Moja domovina, lepa si
O, moja domovina, lepa si,
ko se v jutranjem soncu zbudiš,
ko voda v potočku zažubori,
se mi srce razveseli.
Tvoje planine so bujno zelene,
tihe, a vedno vesele.
Valovi morja lesketajo se,
ko sončni žarek posije nanje.
Tvoji valovi penijo se,
ko galebi letijo čez morje.
Na pašnikih zelenih metulji letajo
in ptički lepo pesmico mi pojejo.
Domovina, ljuba si
in želimo ti veliko srečnih dni.

*Larisa Dugar, Mihaela Cigoj,
Barbara Mamic, 6. a*

Moja domovina je prelepa

Moja domovina je prelepa,
polna lepih je stvari,
reka, ki v dolini teče,
se v mraku zablešči.

Tam letijo drobne ptice
in mi pesem pojejo,
drevesa se nagibajo
in se v vetru zibajo.

Morsko je moja rodna vas,
najlepša vas,
kjer sonce sije le za nas.

Aleks Pavlin, 6. a

Naša domovina

Naša domovina lepa je.

I mamo morje
in visoko gorovje.

Imamo griče,

ki jih preskakujemo,
in doline,
ki se ob rekah vijejo.

To imajo vsi.

A mi imamo tudi svobodo,
ki si je vsak ne pridobi.

Anže Medvešček, 6. a

Na lepem Primorskem sem doma

Na lepem Primorskem sem doma.
**Tu zgodaj spomladi rožice cvetijo,
sladke, rdeče češnje pri nas zorijo,**
trte slastne grozde obrodijo.

**Pesmi o naših lepotah v svet odzvanjajo,
vsi na naš jezik prav ponosni smo.**
Pazimo ga in ohranjamo,
da ga v množici jezikov ne izgubimo.

Tajda Pirih, 6. a

Domovina je moj dom

Domovina je moj dom,
v domovini mi je lepo,
tam prebivava jaz in ti
in vsi najini prijatelji.
Prav tam, kjer je moj dom,
prav tam je vsa družina zbrana,
skupaj veselimo se,
saj dom moja domovina je.

Mei Vogrič, 6. a

Ponosni smo na naše skakalce

Smučarske skoke rad imam,
čprav sam skakati še ne znam.
Ko gledam Prevca in ostale,
se sprašujem: »Kam dajo vse pokale?«
Zlatega orla letos je dobil
tisti, ki se v Sloveniji je rodil.
Naslednje leto grem v Planico
in upam, da slišal bom Zdravljico.

Grega Okroglič, 6. a

Andraž Hvalica, 6. b

Slovenija

Slovenija,
ti si moj dom!
Pretakala se vojske je kri,
umrlo je mnogo ljudi.
Nam je Soča v srcih drla pot naprej,
so streli letali preko njenih mej.
So tvoja tla postala bojišče,
za mnoge zadnje prenočišče.
So nam skrivne bolnice nudile pomoč,
a le upanje nam je vlivalo moč.
Takrat se tvoj slovenski narod je rodil
in zate, le zate se še enkrat boril.
Zato, Slovenija,
ti si moj dom!

Ana Vidmar, 6. b

Rok Leban, 6. b

Tam, kjer sem doma

Tam, kjer sem doma,
kjer srce bije brez meja,
kjer Prešernova Zdravljica odmeva,
tu prebiva lepota vsa.
To je domovina naša -
Slovenija.

Za njo smo se borili,
s ponosom v srcih jo bomo nosili.

Staša Zavec, 6. b

Lana Cvetrežnik, 6. a

Domovina

Slovenci smo se bíli in osvobodili,
da samostojni smo postali,
kot smo si nekdaj zamislili.

Od takrat je petindvajset let,
odkar samostojnost začeli smo šteti.

Dan smo si izbrali,
ko bomo to praznovali.
Ker radi jo imamo,
našo državo Slovenijo.

Andraž Hvalica, 6. b

Moja rodna domovina

Moja rodna domovina je kraj,
kjer sem se rodil,
kjer se igram,
kjer prijatelje imam.
To je kraj, kjer sem in bom ostal,
**saj na svetu lepšega ni,
kot je živeti v Sloveniji.**

In če pogledaš nazaj,
vidiš, da je Slovenija
najlepši kraj na svetu,
lepšega kraja ni,
kot naša rodna domovina,
naj se vsak Slovenec zaveda tega.

Aljaž Gerbec, 6. b

Anže Gerbec, 5. a

Moja domovina

Moja domovina,
ti si zame kraljevina.

Tako raznolik tvoj je svet,
pozimi v snežno odejo odet.

**Spomladi rožice cvetijo,
po hribih ptički žvrgolijo,
v dolinah potočki šumijo
in otroci se veselijo.**

V tebi za vsakega nekaj se dobi,
zame najlepša si ti.

Janez Lemut, 6. b

Moj prvi trening na umetni travi

Moja najljubša igra je nogomet. Skupaj s starši smo se odločili, da bom treniral v Novi Gorici.

Komaj sem čakal, da spoznam nove prijatelje in soigralce. Trener Boštjan nas je z veseljem pričakal na stadionu. Odpeljal nas je na igrišče, kjer smo se ogreli in se spoznavali. V paru sem bil z Jako, s katerim sva zelo dobro sodelovala. Za ogrevanjem so sledili strelji na gol. To je bil moj najljubši del treninga. Nekajkrat sem žogo natančno brcnil proti голу in uspelo mi je zadeti mrežo. To mi je dalo dodatno energijo za naslednje vaje. V zadnji polovici treninga pa smo imeli »tekmo«. S fanti smo dobro odigrali in tudi trener nas je pohvalil. Povedal nam je, da bomo naslednji teden igrali pravo tekmo. Bil sem zelo navdušen.

Tako se je zaključil moj prvi trening na umetni travi. Še pozno v noč sem razmišljal o preživetem dnevu.

Miha Pogačnik, 5. a

Nastopal sem

V petek smo imeli prireditev ob kulturnem prazniku. Tudi jaz sem nastopal. Igral sem šolskega nadzornika. Oblečeno sem imel črno usnjeno jakno. Moral sem igrati besno in jezno osebo.

Ko smo prišli v večnamensko dvorano, smo se preoblekli. Potem smo čakali na nastop. Razmišljal sem, kaj bom govoril. Sošolec je dvignil palec, kar je pomenilo, da bo šlo dobro.

Bil sem pripravljen. Ko sem zaključil z nastopom, sem vedel, da sem dobro odigral. Priklonili smo se in šli z odra. Ploskali so nam. Po prireditvi sem se pogovarjal s sošolci. Pohvalili so me in rekli, da sem bil najboljši šolski nadzornik.

Ta prireditev mi bo ostala v lepem spominu, ker sem uspešno nastopal in sem se počutil dobro.

Vid Velušček, 5. a

Mihael Drašček, 5. a

Akvarij

V akvarij smo prišli,
da bi ribe si ogledali.
Ribe majhne in velike,
različne so bile njihove oblike.

Nekatere so se skrile,
druge nas plašile.

V jati so zaplavale,
skupaj se zabavale;

napihljivke in strašljivke.

Od strupenih do prav lepih,
pod njimi bil je morski »tepih«.

Nina Pavšič, Lana Brezavšček, 5. a

Vesna Drole, 5. a

Jokal sem

Na bližnjem hribu sva s tatom hotela premakniti veliko skalo, zato sva se z bagrom odpeljala po hribu navzgor. Vožnja je potekala brez težav. Ko pa je bager hotel premakniti skalo, smo se prevrnili. S tatom sva bila po rokah vsa krvava. Tata mi je pomagal izstopiti iz bagra in stekel sem domov. Doma so naju kregali, ker sva bila nepredvidna. Po tem dogodku je tata prodal bager.

Anže Mugerli, 4. a

Jezen sem bil

Jezen sem bil na mamo, ker me ni pustila k sosеду, da bi se igrala »smučarske skoke«. Jaz bi bil seveda Peter Prevc. A mame to ni zanimalo. Zahtevala je, da najprej pomijem posodo in zložim perilo. Seveda sem bil jezen, tudi ugovarjal sem, a ni nič pomagalo. Nato sem se sprijaznil in hitro pomil posodo in zložil perilo ter odhitel k sosеду. Lepo sva se igrala.

Luka Mavri, 4. a

Nekoč je bilo

Nekoč so bili otroci,
nekoč je bila igra.
Ne, nekoč so bili otroci,
ki so se igrali.

Nekoč je bilo življenje
zanimivo in drugačno.
Vprašajmo našega dedka,
kakšna so bila oblačila,
šola in dom.
Le vprašajte svojega dedka,
odgovoril bo:
zanimivo in drugačno.

*Vita Božič, Kim Dugar,
Nina Petrevčič, 3. a*

Žan Bernik, 3. a

Moja domovina

Moja domovina je Slovenija. Tu je najlepše. Lepi travniki, lepe gore. Koliko čudovitih rek in slapov! Moje najljubše živali. Naša zdravo pridelana hrana. Tudi drugje je lepo, a najbolj tam, kjer je moj dom. Tu imam največ prijateljev in njihov nasmeh. Če imaš prijatelje, imaš čarovnijo. A najraje imam svojo družino.

Kevin Pavlin, 3. a

Domovina

Moja domovina je tam,
kjer radi se imamo,
plešemo in se igramo.
Tam je moja domovina,
kjer doma je moja družina.

Zoja Bucik, Kim Dugar, 3. a

Zebra

Zjutraj se zbudim,
brž na zebro pohitim.
Levo, desno,
levo se ozrem.
STOP!
Semafor me ustavi.
Ko zelena se prižge,
brž čez zebro pohitim,
da pouka ne zamudim.

Nina Petrevčič, Jana Gabrijelčič, 3. a

Tretješolci POŠ Kal nad Kanalom so razmišljali o Sloveniji. Tako so zapisali:

Slovenija je majhna, a vseeno ima vse. Je gričevnata, hribovita in gorata. Najvišja gora v Sloveniji je Triglav. Postojnska jama je pomembna, ker jo obišče veliko ljudi. V Sloveniji je tudi morje v Izoli. Reče se mu Jadransko morje. V Sloveniji je veliko znamenitosti.

Anej Bavdaž, 3. k

Všeč mi je, ker v tej državi živi moj najboljši skakalec Peter Prevc. Navadil sem se na življenje v Sloveniji. Tu mi je lepo in zunaj lahko počnem veliko stvari. Tudi smešnica obstaja o Petru Prevcu. Nekega dne je prišel človek, Petru je rekel, kam si ti priletel? Peter mu je odgovoril, priletel sem na črko P! Pa veš, kaj to pomeni? Da! Vem, kaj to pomeni, to pomeni Peter Prevc. Ne, to pomeni parkirni prostor.

Tadej Konjedic, 3. k

Slovenija - domovina

Slovenija je moja domovina.

Peter Prevc je naš junak, večkrat prileti na letak.

Planica, Triglav in še kaj, to je naš raj.

Planiško pesem zapojemo, ko nas skakalci razveselijo.

Imamo vse lepote, ki nam ne prinašajo zarote.

Ko v Izoli je maj, je tam pravi raj.

Tilen Stanič, 3. k

Slovenija mi je všeč zato, ker ima veliko vasi. Ima tudi veliko znamenitosti. Tu živijo tudi znane osebe, kot so Peter Prevc, Domen Prevc, Robi Kranjec, Jurij Tepeš in Jernej Damjan. Slovenija ima veliko potokov, rek, gozdov, morij in mest. Pri nas so tudi jame, kot so Postojnska jama, Kraška jama ... Ne bom našteval vseh jam, ampak jih je res veliko. Imamo veliko mest, v Sloveniji je tudi veliko trgovin. Slovenija je majhna, ampak mi je všeč.

Patrik Cigoj, 3. k

Maruša Skrt, 1. k

Moja domovina Slovenija

Slovenija, moja domovina,
rada te imam
do srca in nazaj.

Slovenija, moja domovina,
**lepa si kot rožica,
lepe zanimivosti imaš.**

Slovenija, moja domovina,
kot legenda si,
modro morje te krasi.

Katarina Ipavec, 2. a

Kaj ti predstavlja Slovenija?

Moja domovina Slovenija je zelo lepa. Najlepša reka v Sloveniji je Soča. V njej plavamo in se zabavamo. Slovenija je samostojna država. Želim si, da bi bila še bolj. V Sloveniji imamo veliko različnih športov. Peter Prevc je zelo znan skakalec v naši domovini Sloveniji in po svetu.

Vanja Benič, 2. a

V Sloveniji imamo najvišjo goro, ki se imenuje Triglav. V šolo hodim v Kanal. Ajba je moj dom in nikoli ne bom odšel iz nje.

Kristian Šavli, 2. a

Slovenija je moja država. Ima potoke, reke in jezera. Je najlepša, najboljša in najbolj zdrava država na svetu. Tudi živali imajo rade našo Slovenijo.

Anika Mugerli, 2. a

V moji domovini mi je zelo všeč. Ponosna sem na Slovenijo. Zelo mi je pri srcu naša himna. Imamo veliko rož in lepo mi je na travniku.

Nika Medvešček, 2. a

Nika Lango, 2. a

Smučarski skoki – Planica 2016

Z bratom Mihom in tatom sem šel gledat polete v Planico. Dobili smo kape in nalepke za obraz. Gledalcev je bilo zelo veliko. Skakali so Peter Prevc, Robi Kranjec, Jurij Tepeš, Noriaki Kasai ... Zmagal je naš Pero Mišica. Glasno smo kričali. Navijači so mahali z zastavami. Dobil sem podpis Petra Prevca. Na podelitvi smo zapeli slovensko himno.

Matevž Pogačnik, 2. b

Najlepše mi je bilo, ko smo z družino po televiziji gledali zmago Petra Prevca. Videli smo, kako so navijači plapolali s slovenskimi zastavami in peli slovensko himno. Tako so tudi tujci spoznali našo domovino. Uživala sem, ko je Peter Prevc dobil zlatega orla. Njegova punca mu je spekla torto, na torti je bil zlati orel.

Katarina Hvalica, 2. b

S tatom sem gledal vse tekme. To leto so bili Slovenci zelo dobri. Navijačev je bilo zelo veliko. Dostikrat je bila zapeta slovenska himna. Bilo je veliko slovenskih zastav.

Leon Ostrouška, 2. b

Gledal sem vse tekme v smučarskih skokih. Peter Prevc je največkrat zmagal in na koncu je dobil zlatega orla. Osvojil je še veliki kristalni globus, mali kristalni globus in zmagal je tudi novoletno turnejo in si zaslužil zlato snežinko. Peter Prevc je letos osvojil vse, kar se je osvojiti dalo. Pri vsaki slovenski zmagi smo poslušali himno in gledali plapolanje slovenskih zastav. Tudi tujci so bili navdušeni nad našimi navijači. Japonec Kasai je celo zapel v slovenščini pesem o Planici. Naši športniki tako predstavljajo našo domovino ostalemu svetu.

Žiga Velišček, 2. b

Vita Šušter, 2. b

Spominjam se, ko so prišli bratranci in smo po televiziji gledali tekme v Planici. Skupaj smo šteli slovenske zastave, pa jih nismo mogli prešteti. Videli smo, kako je bil Peter Prevc vesel in je Roberta Kranjca nesel na ramenih. Robert Kranjec pa je Petra polival s šampanjcem. Starši so se nam pridružili, ko je Peter Prevc dobil veliki globus. Radi smo tudi navijali za druge skakalce. Nono je zelo presenetil skakalec Kasai, ko je zapel v slovenščini.

Veronika Stegel, 2. b

**Slovenci športni narod smo,
za naše odlične športnike navijamo.
S ponosom slovensko himno pojemo.**

Katarina Hvalica, 2. b

Prvošolci so o Sloveniji povedali:

Slovenija je država. Bil sem v Planici, kjer skače Peter Prevc. Ko zmaga, mu zaigrajo himno.

Jan Berlot, 1. a

V Sloveniji govorimo po slovensko. Reka Soča je v Sloveniji. Je zelena in modra. Naša najvišja gora je Triglav.

Zoja Ozebek, 1. a

V Sloveniji so mesta, bloki, stolpnice, različne hiše. So tudi vasi. V vasi Ročinj živi moja nona.

Liani Runtheany Prinčič, 1. a

Bila sem v Ljubljani v lutkovnem gledališču. Gledala sem predstavo Zverjašček. Videla sem Zmajski most. Na drugem mostu pa dudice. Obesijo jih starši, da se dojenčki odvadijo dud. Spodaj je Ljubljana. Videla sem ljubljanski grad, ki spremi-
nja barve.

Lara Bucik, 1. a

Živimo v Sloveniji. Imamo tržnice. Prodajajo zdravo hrano: hruške, jabolka, domačo hrano, mleko in pršut.

Toni Pirih, 1. a

Država Slovenija se je na novo rodila. Tu živijo pisatelji, ki pišejo knjige.

Alina Velušček, 1. a

Imamo veliko gozdov. V njih živijo zajčki, srne, jelen in rjavi medved.

Aminah Miklavc, 1. a

Slovenija je majhna, lepa. Imamo veliko dreves, rož, travnikov, čiste vode, veliko hribov in potočkov.

Aleksej Galič, 1. a

Slovenija ima zastavo. Je rdeča, bela in modra. Zastavo imamo zunaj na šoli. Ko zmagajo naši Slovenci, mahajo z zastavo.

Martin Makarovič, 1. a

Kristjan Hajdarevič Podobnik, 1. b

David Berginc, 1. b

Kako o domovini razmišljajo naši najmlajši šolarji?

Slovenija je svet, tu živim, hodim v šolo. Imamo morje, vinsko trto, gozd.

Matevž Koren, 1. b

Je država, imamo gore, morje, jezera, veliko gozdov, dobre šole, lepe trgovine,
Postojnsko jamo, zanimive rastline.

Sofia Loris Vidič, 1. b

Je na planetu. Če se obrača Zemlja, imamo senco. Je majhna država. Tu živi veliko
ljudi. Smo kulturni, pridni, delavni, radi pomagamo, skrbimo za okolje, moramo
sodelovati z drugimi narodi, poslušamo našo himno.

Roland Šavli, 1. b

I mamo slovensko zastavo, govorimo slovenski jezik, imamo veliko hrane, zato smo
veseli.

Neli Jug, 1. b

Larisa Vidič, 1. b

Aleksej Galič, 1. a

Je naša država, ljudje govorimo slovensko, imamo zastavo, velike stavbe.

Nika Tinta, 1. b

Ima obliko kokoške, ima hiše, mesta, veliko hrane, dober med, mleko, pršut, meso, veliko trgovin.

Larisa Vidič, 1. b

Ko igra himna, izobesimo zastave. Slovenija je v Evropi. Naš predsednik je Borut Pahor. Je na planetu Zemlja.

Mei Šuligoj, 1. b

Eneja Dugar, 3. a

Patrik Cigoj, 3. k

Učenci 1. in 2. razreda POŠ Kal smo razmišljali o Sloveniji:

V Sloveniji je lepo, ker smo na varnem, ker nas ne napadajo, ker smo dobili Slovenijo.

Pomembni Slovenci so gasilci, reševalci, zdravniki, vojaki, prijatelji in ljudje, ki delajo z računalniki.

Pomembni pesniki so Oton Župan, France Prešeren Figa ...

Znani slovenski športniki so: Peter Prevc, Maja Vtič, Domen Kranjec, Anže Lanišek, žena od Prevca ...

Pomembni ljudje, ki jih vidimo na televiziji, so: župniki, Gušto, Zala, Ibro (junaki iz TV-serije »Ena žlahtna štorija«). Tudi mi smo pomembni – ko smo prvič prišli v šolo, so nas snemali in slikali in smo bili na televiziji in tudi v časopisu.

Ko slišimo besedo Slovenija, se spomnimo na slovenske športnike, Petra Prevca, hribe, umrle vojake, Jana Oblaka in golmane, Prešerna, Tima Gajserja, konje, slovensko himno.

Letos Slovenija praznuje 25 let. Za njen rojstni dan zapojemo himno, povsod postavimo zastave, narišemo risbico.

Učenci poznamo naslednjo značilno slovensko hrano: med, kruh, jabolka, blejska rezina ali »kremšnita«, žlikrofi, kranjske klobase, krofi.

Naši najljubši slovenski kraji pa so: Vrhavč, Planica, Postojnska jama, Bled, Zakojca, Okroglo in Banjšice.

Kaj bi o Sloveniji povedal nekemu, ki bi te obiskal iz kakšne druge države?

Nič, ker mu ne bi znal povedati. Me ne bi nič razumel.

Anej Bavdaž, 3. k

Poglejte, kaj smo letos vse počeli v vrtcu:

Domovino naši najmlajši dojemajo kot kraj, kjer imajo družino in dom, kjer hodijo v vrtec in šolo, kjer imajo svojce, prijatelje, znance in kjer se dobro počutijo. Prav je, da jih že zgodaj učimo domoljubja oz. imeti našo domovino rad. Ob tem se sprožijo različna čustva, pripadnost domovini, naši kulturi in ohranjanje naravnih lepot, predvsem pa strpnost in sodelovanje z okoljem, v katerem živimo, ter spoštovanje med ljudmi. Prav to nas je vodilo k spoznavanju naše širše okolice. Na ta način smo z otroki spoznali različne poklice, društva ter ustanove.

Upokojenke iz likovne skupine Svetloba iz Deskel so nas v tednu otroka seznanile s tehniko slikanja na platno, nas motivirale in nastale so prave umetnije.

Vsakoletno sodelovanje z **gasilskim društvom** je za otroke pravo doživetje. Gasilska vozila, prikaz gašenja, oprema, predvsem pa vklopljena sirena in luči otrokom še dolgo ostanejo v spominu.

Želja »ko bom velik, bom gasilec« se je v otroški domišljiji igri odražala še dolgo časa.

V sklopu slovenskega zajtrka smo obiskali **kmetijo v Bodrežu**, pekarno in **tržnico**. Skrb za zdravo prehrano je zelo pomembna, zato smo se sami lotili priprave domačega kruha, jabolčnih krhljev in opazovali mletje žita v večnamenskem prostoru. Gnetli smo, oblikovali, rezali in ustvarjali.

Pa pogledajte, kako smo bili ustvarjalni.

V duhu medgeneracijskega sodelovanja smo jeseni otroci iz drugega starostnega obdobja izvedli pohod z upokojenci DU Kanal. **Že več let skupaj z njimi zbiramo plastične zamaške in se z malimi dejanji učimo solidarnosti in medsebojne pomoči.** Povabili smo jih na novoletno delavnico in skupaj smo okrasili vrtec. Tako je bilo v prazničnem decembru res praznično.

Na povabilo se je odzvala tudi folklorna skupina iz Kala nad Kanalom in otrokom prikazala, približala in jih tudi naučila nekaj ljudskih plesov, pesmi in iger. Da smo se na nastopu ponašali s čudovitimi oblekami, pa so nam pomagale babice, mame in znanke.

Dira di čindara ...

Poskrbeli smo tudi za naš lep izgled in s tem namenom obiskali frizerko ter se naučili pletenja kitk.

Uff, kako je to težko.

V pomladnem času smo začeli z urejanjem okolice vrtca v sodelovanju s starši, hišnikom in vrtnarjem. Tako sta nastala **zelenjavni in zeliščni vrt** ter ob vhodu v vrtec skalnjak.

Zelenjava, ki jo pridelamo sami, nam veliko bolj tekne.

Podrobno smo spoznali delo gozdarja in mizarja, ki sta nam z veseljem prikazala, kaj počneta in katero orodje uporabljata. Pod našimi spretnimi prsti so nastali tudi simpatični izdelki iz lesa.

Tega še mizar ne zna narediti!

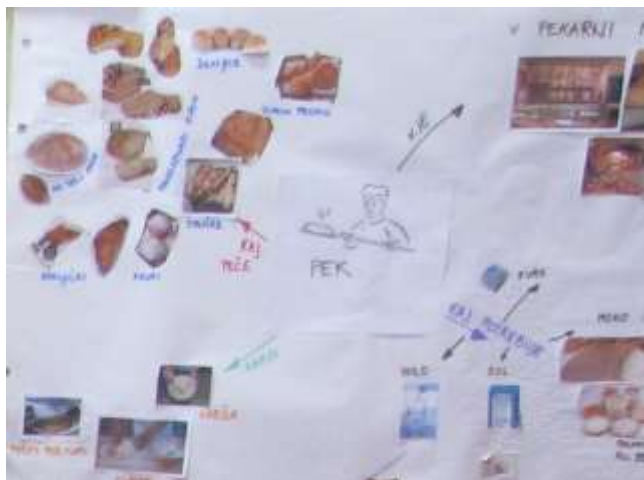

Sodelovali smo tudi z različnimi ustanovami. Med drugim z banko, kjer smo spoznali poklic delavcev na banki. Tako je v igralnici nastala »prava banka«, kjer smo lahko odprli račun in dvignili denar na »bankomatu«.

»Koliko je že pin?«

Obiskali in postavili smo pekarno in naredili raznovrstno pekovsko pecivo iz slanega testa. Z dvignjenim denarjem na naši banki smo pecivo lahko tudi kupili. Otroci smo tako spoznali različna dela in pri tem sodelovali in ustvarjali.

Knjižnica je za nas čaroben kraj. Toliko različnih knjig, slikanic in zanimivih zgodb se skriva v njej in kar vleče nas k spoznavanju novega znanja.

Šivilja nam je prikazala svoje delo, pripomočke ter nam sešila torbice. Šivanje nas je tako prevzelo, da smo si izkaznice sešili sami.

Naša radovednost nas je pripeljala tudi v delavnico izdelovalca tradicionalnih mask. Bilo je zanimivo in malo posebno.

Vztrajnost se je obrestovala.

V skrbi za okolje smo si ogledali deponijo v Bodrežu in sodelovali s smetarjem. Nastala je didaktična igra - Sortiramo odpadke.

Sedaj pa vemo, kam moramo odložiti posamezne odpadke.

Obiskali smo tudi tovarno v našem kraju. Na Aha Plastiku so z veseljem odprli vrata svoje proizvodnje ter nam razkazali njihovo delo. Seveda je otroke najbolj navdušilo reciklaža odpadne plastike in viličarji. Iz odpadnih materialov pa so otroci izdelali različne slike ter didaktično igro, ki krasi vhod našega vrtca.

Radi se gibamo in telovadimo, tako smo medse povabili **športnike** iz našega kraja, ki so nam na igriv način prikazali spretnosti z žogo ter nekaj osnovnih korakov odbojke in nogometa.

Prav dobro nam je šlo - uživali smo.

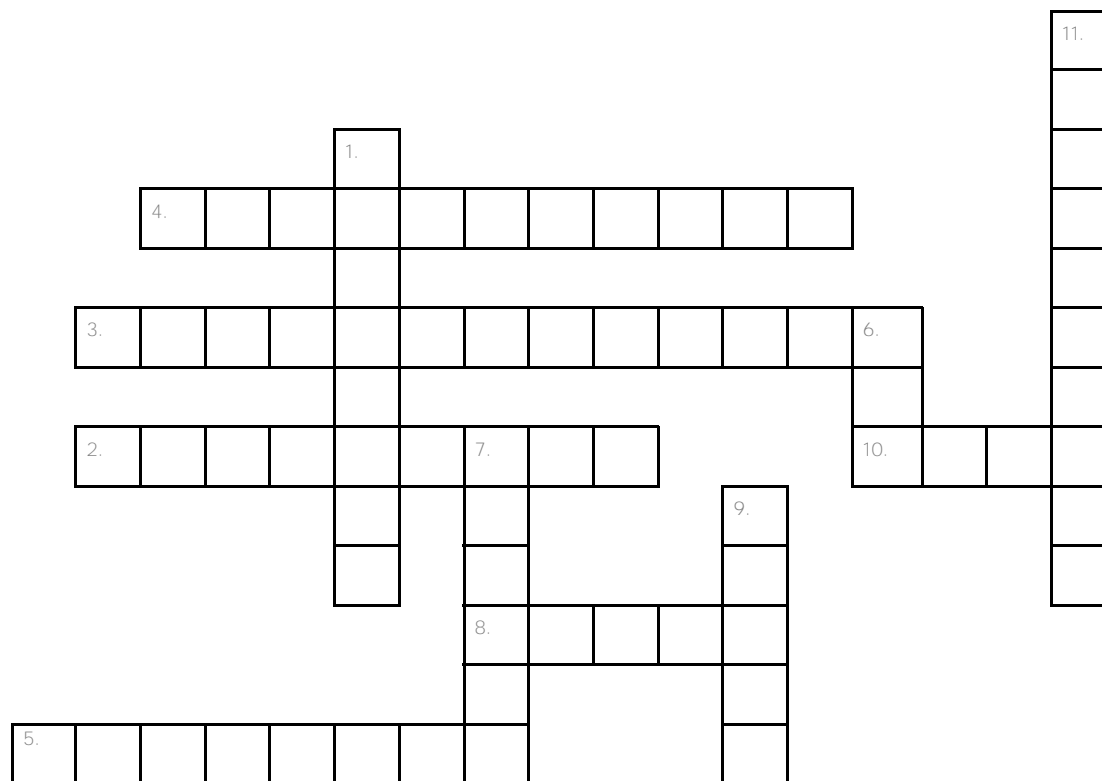

Svoj kraj imamo radi, zato smo si zadali nalogo, da ga dodobra spoznamo. I zdelali smo **zemljevid našega kraja** ter vanj postavili naše domove - hiše, kjer živimo. S potovanjem po ulicah skozi igro je naš kraj postal še zanimivejši in domovina še lepša.

Tako smo pripotovali do cilja polni doživetij, širokih nasmehov, na novo osvojenega znanja ter veščin, ki jih bomo z veseljem uporabljali v vsakdanjem življenju. Veliko se nam je dogajalo. Veseli in zadovoljni smo, da smo del teh doživetij in da je naš dan skozi igro lepši in zanimivejši.

DOMOVI NA V RAZVEDRILU

8. Tretje največje mesto v Sloveniji.

9. Ob osamosvojitvi Slovenije je trajala desetdnevna ...

10. Vozilo, navadno z dvema ozkima drsnima ploskvama za premikanje, prevažanje po snegu.

11. Himna Slovenije.

1. Dežela, v kateri se je kdo rodil, v kateri prebiva.

2. Ljudsko glasovanje na kakem ozemlju o priključitvi tega določeni državi.

3. Kaj je Slovenija doživela leta 1991?

4. Ime države, v katero je bila Slovenija vključena pred letom 1991.

5. Mesec osamosvojitve Slovenije.

6. Navadno manjše naselje, čigar prebivalci se ukvarjajo večinoma s kmetijstvom.

7. Slovenski pisatelj, dramatik in pesnik - njegovo ime je Ivan, priimek pa ...

1 2 3

0

1 2 3

1 2 3 4

Kar mora vsak ceniti, je _____

1 2 3 4 5 6 7

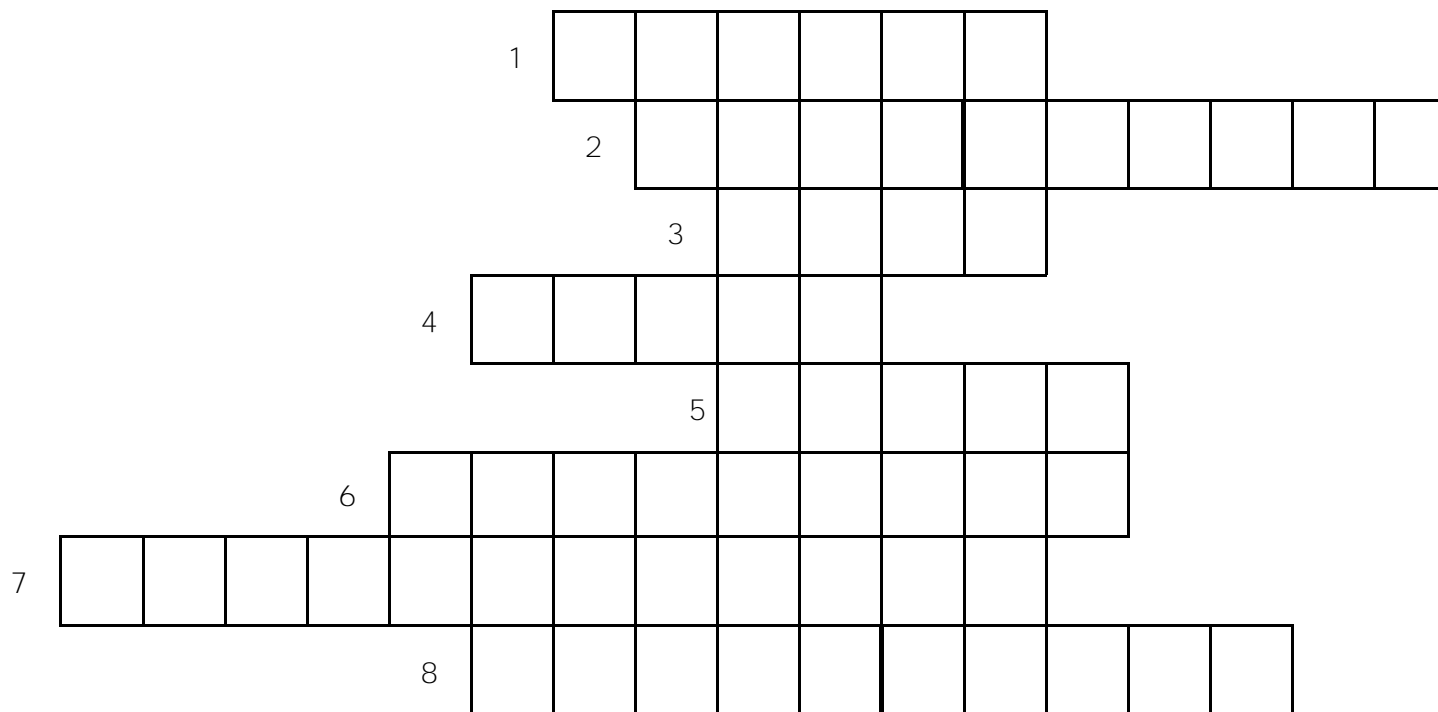
B i

1 2 3 4
Š = S
Č = C

Referendum izrednega pomena: _____

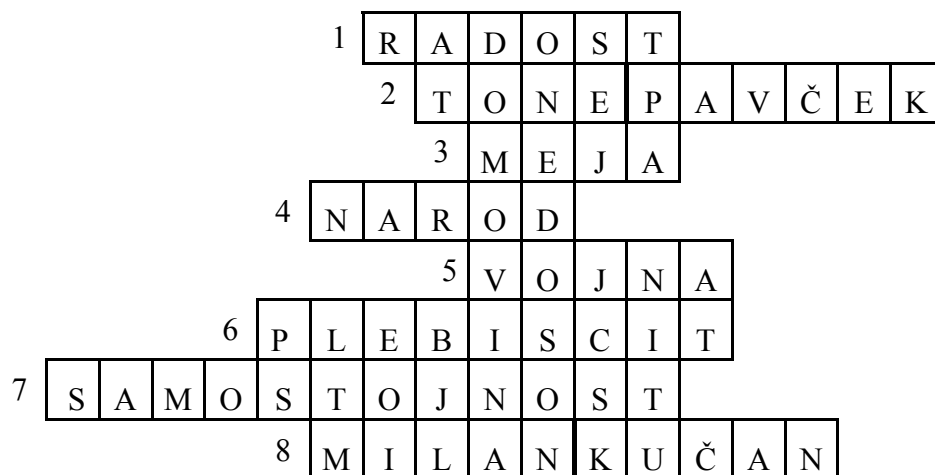
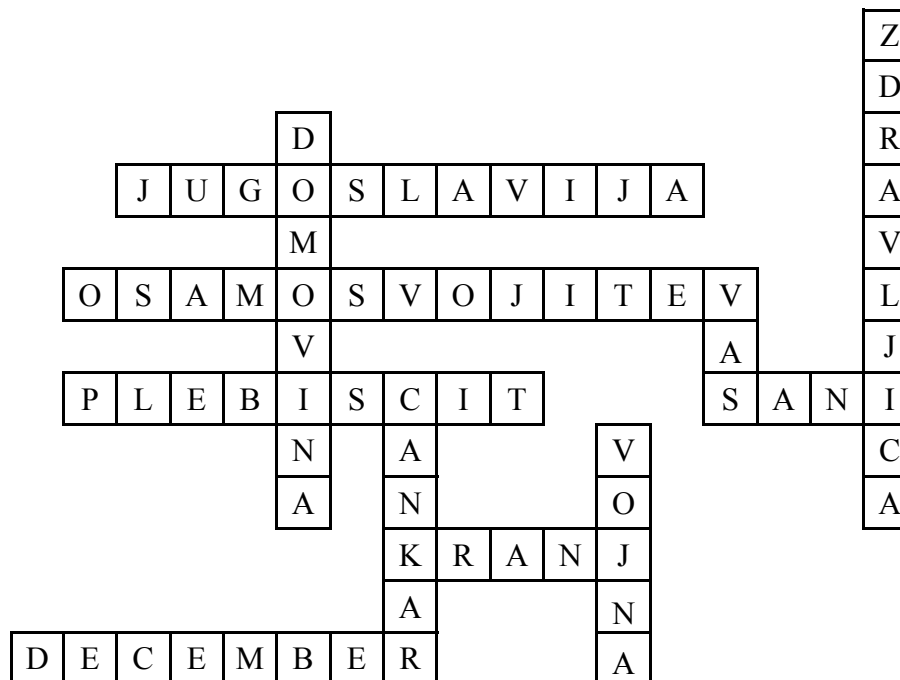
Avtor križanke in rebusov je Jernej Vinazza, 7. b.

1. Drugo ime za srečo in veselje.
2. Kdo je prebral majniško deklaracijo?
3. Črta, ki ločuje države ali ozemlja.
4. Svobodno ljudstvo s političnimi pravicami.
5. Po osamosvojitvi je potekala desetletna ...
6. Ljudsko glasovanje o priključitvi določenega ozemlja k domovini.
7. 25. 6. 1991 smo na prireditvi razglasili ...
8. Prvi slovenski predsednik.

Kristina Felc in Janja Bizjak, 9. a

Rešitve

Rešitve rebusov: domovina, plebiscit

ODMEV NAŠE DOMOVINE V TUJEM JEZIKU

Tina Leban, 2. k

Bizjak

Bizjak is my home
It's fantastic
There I'm not alone
And people are bombastic

There are about 15 houses
And every house has a mouse
I play with mice
And it's not very nice

Urška Humar, 6. a

Adventure

Once I had a great idea
Go and visit South Korea
Wanted to travel everywhere
And do the things they all do there

So I went on the trip
And spent my scholarship
But I have to tell you
It was great to go through

I sailed oceans and seas
I tried hundreds kinds of teas
Went to Iceland and almost freeze
I even learnt to speak Chinese

But I was feeling alone
I had to see a familiar face
Because all the time my favourite place
Has always been at home

Tinkara Vršnik, 8. b

Tanto tanto tempo fa

Tanto tanto tempo fa
in una piccola città
era nato uno scrittore,
che scriveva molte ore,
il suo nome era France
e era come un principe.

Lucia Pascolat, 7. a

Gašper Grm, 4. a

Monster in my head

That creepy voice inside my head
Sometimes just makes me really mad
It does get louder every day
And turns my happiness to grey

I can see the light
So I'm gonna fight!
I have made my choice
Kill that monster voice!

Lucija Humar, 8. b

Tinej Pirih, 2. a

Učenci devetega razreda smo pri pouku angleščine pri pogovoru o domovini izpostavili pomembne vrednote, med katerimi je tudi ohranjanje poroke kot družinskega temelja. Nastali so naslednji izdelki:

An imaginary wedding

There's always someone special
that you can look but cannot touch
that makes you feel so precious
that makes you think too much.

I'm often imagining
us walking down the aisle.
I want it one day to be happening
cause I just wanna smile.

Then as newlyweds
we'll go to the honeymoon
and together start this journey
that won't ever end up soon.

Ana Maver, 9. a

Gregor Lemut, 4. a

A love song

My darling, will you marry me?
You are the apple of my eye,
you are the sun on cloudy days.
You know that love is blind,
so I'll love you till I see again.
So my darling, will you marry me?

I'm drowning in pain and misery
because of you.
Time goes on but my heart is still
beating only for you.
So my darling, will you marry me?

People say never stop,
but I'm not sure I can hold it anymore.
So my darling, will you marry me?

Jakob Blažič, Janez Medvešček in Matej Gorjup, 9. a

Wedding

A proposal is the first stuff
when two people are in love.
A white wedding is the second thing
and there are wedding rings.

When two people are married,
they stay together until they are buried.
They are together for all their life
because they are a husband and a wife.

Žan Kofol, Patrik Karnel in Nejc Melink, 9. a

Teja Pavšič, 5. a

Spomini na vstop v šolo

Komaj sem čakal, da grem v šolo. Z mamó sva kupila šolsko torbo, ko sem bil še v vrtcu. Spomnim se, da sem prvi šolski dan dobil rumeno rutko, knjigo in sončnico. Nastopali so drugošolci. Vsi smo se na koncu posladkali s torto. Doma mi je torto spekla tudi nona Adrijana.

Žiga Velišček, 2. b

Ko sem prvič prišla v šolo, se mi je zdela zelo velika. Spomnim se, da je bila šolska avla polna otrok. Najprej smo prišli v večnamenski prostor, kjer so nam otroci iz drugega razreda priredili predstavo. Potem smo odšli v učilnico. Tam smo spoznali učiteljice. Na koncu so nam postregli s torto.

Hana Goljevšček, 2. b

V vrtcu sem komaj čakala, da grem v prvi razred. Tega sem se zelo veselila. Poleti sem ves čas spraševala mamó, kdaj gremo kupit šolske potrebščine. Nekega dne sva se končno odpravili v Novo Gorico. Všeč mi je bilo, ker sva morali kupiti veliko stvari. Izbirali sva zelo dolgo, najtežje pa je bilo izbrati torbo. Na prvi šolski dan me je bilo malo strah, ker je bilo vse novo in nisem poznala učiteljic. Spomnim se, da so me do šole pospremili mama, ati, Martin, nona in nono. Pred šolo smo se fotografirali. V dvorani smo dobili rutko in sončnico. Drugi razred nam je zapel pesmico. Prvi šolski dan smo izdelovali sončnice. Ko sem prišla domov, sem bila zelo ponosna.

Veronika Stegel, 2. b

Mei Šuligoj, 1. b

V svetu teme

Danes smo dobili obisk. Obiskali so nas slepi in slabovidni. **Povedali so nam o svojem življenju v temi. Potem smo se razdelili v tri skupine: hodili smo z belo palico za slepe, pisali in igrali igrice z zaprtimi očmi. Najtežje je bilo pisati, pa tudi hoja s palico ni bila lahka. Hvaležen sem, da so nas obiskali.**

Kevin Pavlin, 3. a

Gospa Sonja nam je pokazala, kako slepi igrajo družabne igre. Preizkusili smo se tudi v pisanju na pisalni stroj za slepe. Za črko M si moral istočasno pritisniti prvo, drugo in četrto tipko, za črko I pa drugo in četrto. Nato smo hodili z belo palico. Predstavljala sem si, kako je **težko, če je celo življenje tema. Ko je bil čas za pozdrav, sva z Vito našim obiskovalcem dali skromno darilo v zahvalo.**

Nina Petrevčič, 3. a

Prisluhnili smo tišini

Ko sem zagledal Vladana, nisem verjel, da je gluhonem. Ko pa je začel govoriti z rokami, sem takoj ugotovil, da ne more govoriti. Najprej nisem razumel, kaj je hotel povedati, a je Vladana prevedla tolmačka Natalija. Življenje gluhonemih je zagotovo grozno, a kakor je zgledalo, je Vladan to življenje sprejel tako, kot je. Do drugačnih se moramo lepo obnašati, ker so pomoči potrebni.

Timotej Križman, 3. a

Gospa Metoda nam je pokazala pisalni stroj z Braillovo abecedo. Vsak je napisal svoje ime. Gospod Edi nam je pokazal, kako se slepi ljudje znajdejo s palico v naravi. **Tudi mi smo poskusili. Oči smo prekrili s črno masko in hodili po hodniku.**

Val Velušček, 3. a

Gregor Lemut, 4. a

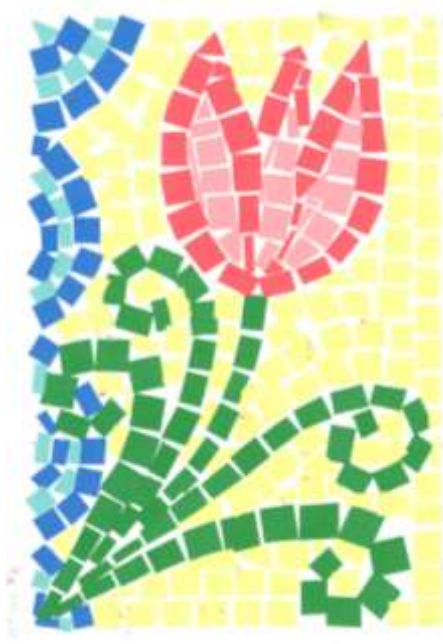
Vladan nam je z znaki povedal, da je že pri treh letih odšel v Portorož. Njegovo življenje je bilo čudno in žalostno, ker ni mogel govoriti. Z znaki nam je kazal živali, mi pa smo ugibali, za katero žival gre. Dobili smo pobarvanko in enoročno abecedo. Če bi videla kakšnega invalida, bi mu takoj pomagala.

Zoja Bucik, 3. a

Glasbena kuhinja

Obiskal nas je glasbenik, ki nam je predstavil glasbeno kuhinjo. Za začetek nam je pripravil glasbeni napitek za dober apetit. Bilo je čudovito, da lahko igramo na vsakdanje pripomočke iz kuhinje. Na koncu smo izdelali svoje glasbilo, imenovano žabji kraki. Zelo sem se zabaval in veliko naučil.

Matija Perše, 3. a

Maja Kralj, 7. a

Vladan nam je govoril, kako se počuti, kako je biti gluh, Natalija pa je prevajala, kaj je govoril z rokami. Zvonca ne sliši, zato ima namesto njega svetilko, da zjutraj posveti vanj in ga zbudi.

Val Velušček, 3. a

Včeraj smo imeli glasbeno mladino, kjer smo videli in slišali, kako se lahko ustvarja glasbo s kuhinjskimi pripomočki. Tudi mi smo poskusili. Izdelali smo glasbilo žabico. Za to smo potrebovali tulec, leseno palčko, laks, smolo in folijo. Najprej smo tulec zbrusili, nanj prilepili folijo, v katero smo zvrtali luknjico. Skozi luknjico smo napeljali laks in nanj privezali palčko, ki je bila na enem koncu premazana s smolo. Palčko smo vrteli in ustvarili zvok. Rega, rega, kvak.

Vita Božič, 3. a

Glasbenik nam je pokazal in predstavil kuhinjske instrumente - lonce, krožnike, skodelice. Všeč mi je bilo, ker smo jih tudi mi lahko preizkusili. Bilo je zelo zanimivo in res smo se zabavali. Na koncu smo tudi sami izdelali inštrument.

Tian Humar Bajt, 3. a

Zaključek delavnic POPRI na OŠ Kanal

V petek, 11. 3. 2015, je v večnamenski dvorani OŠ Kanal potekala zaključna prireditev delavnic POPRI, programa, ki mlade spodbuja k samoiniciativnosti in prepoznavanju dobrih idej ter nas uči te ideje spreminjati v uspešne zgodbe.

Na začetku prireditve je mentor Jernej Rutar predstavil naše delo v delavnicah in na oder povabil direktorico Tehnološkega parka ter direktorja Salonita Anhovo, ki sta nam dala nekaj napotkov o ustvarjanju našega podjetja. Nato smo začeli s predstavitvami. Po eni strani smo bili vsi zelo vznemirjeni, po drugi pa polni pričakovanj ter veselja, da smo lahko to predstavili ostalim sošolcem in dobili odlične nasvete, ki nam bodo pomagali, če bomo želeli postati uspešni podjetniki in imeti svoje podjetje.

Bila je nepozabna izkušnja in vesela sem, da sem lahko bila del te prireditve ter celotnega projekta POPRI.

Manca Velišček, 8. a

Učenci in vrtec POŠ Kal nad Kanalom smo v ponedeljek, 16. 5. 2016, izvedli »Tek podnebne solidarnosti«, čigar pobudnik je Slovenska karitas. Učenci so o tem zapisali:

Tekla sem za Nangira. Pretekla sem 25 krogov. Vsi smo pretekli 533 krogov. Nangir živi v revni družini v Afriki, kjer nimajo hrane. Nimajo pitne vode in veliko otrok umre od lakote. Nangir mora paziti na koze. Jaz bi mu pomagala pri težavi. Nekoč bo še dobro.

Ana Trampuš, 2. k

Gaj Boltar, 1. a

Najprej smo se pripravili za tek. Ko smo prišli ven, smo dobili kartončke za žige. Učiteljice so nam povedale pravila. Nato smo začeli teči. Z nami je tekel tudi vrtec. Vsakič, ko smo pritekli do učiteljic, smo dobili žig na karton. Tekli smo pol ure. Šola je skupaj pretekla petsto triintrideset krogov, vrtec pa dvesto in še nekaj krogov. Tekli smo za revne otroke v Afriki, da bi dobili vodo, hrano ... Na koncu smo se posladkali s čokolado. Vzgojiteljice iz vrtca bodo kroge pretvorile v kilometre.

Anej Bavdaž, 3. k

Teja Humar, 5. a

Tekli smo 16. 5. 2016. Pretekel sem šestinštirideset krogov. Tekli smo na igrišču. Nisem prav vedno mislil na uboge ljudi brez hrane in vode. Tekel sem za tiste ljudi, ki nimajo vode in hrane. Vsi skupaj smo pretekli petsto triintrideset krogov. Tekel sem skupaj s prijateljem Matijem. Tekli smo prvi, drugi, tretji razred in vrtec. Ko smo tekli, me je bolela desna noga. Gledali smo filmček o dečku Nangiru in njegovi družini. In za nagrado smo dobili kinder čokoladice. Vzgojiteljici in učiteljica so nas spodbujale. Dobili smo kartonček, na katerega so nam vzgojiteljici in učiteljica dajali žigce. En žigec je en krog. Vzgojiteljici bosta kroge pretvorili v kilometre.

Tilen Stanič, 3. k

Iz domin je nastala slovenska zastava

18. aprila smo se učenci OŠ Kanal zbrali zaradi posebne priložnosti. Sestavljali smo domine, in sicer za šolski projekt ob 25. obletnici osamosvojitve Slovenije. Iz 1800 domin smo sestavili trobojnico oziroma slovensko zastavo. Naš projekt je potekal v šolski knjižnici, kjer smo najprej markirali velikost zastave, nato smo se začeli pa »ubadati« z matematiko, koliko domin gre v eno vrsto in koliko vrst posamezne barve je treba narediti. No, ko smo po eni uri in pol računanja le prišli do rešitev, smo se lotili sestavljanja. Sicer so se nam domine tudi večkrat podrle, a nam je po štirih urah le uspelo sestaviti našo zastavo. Ta dogodek pa smo posneli z nešteto kamerami, saj takega projekta ne gre pozabiti. Predvsem pa smo se imeli lepo.

Eva Trampuš, 9. a

Projekt Inovativnost in ustvarjalnost mladih za prihodnost domovine

Zavod RS za šolstvo je v začetku aprila objavil razpis Inovativnost in ustvarjalnost mladih za prihodnost domovine, v katerem spodbuja obeležitev 25. obletnice samostojnosti države Republike Slovenije v luči inovativnosti in ustvarjalnosti učencev in dijakov, ki porajata optimizem za prihodnost naše države.

Naša šola je vse leto izvajala več aktivnosti v počastitev tega jubileja. Ker pa je bil časovni okvir prikaza dejavnosti ozek, smo na razpisu sodelovali le s tremi:

Slovenija skozi oči konstruktorjev,
1800 domin za slovensko zastavo
... in še 162 dežnikov za naših 25 let.

V vrtcu in na šoli se je odvijalo več dogodkov, kot smo jih lahko predstavili v filmčku. Nabralo se je obsežno gradivo, ki smo ga zmontirali v daljšo predstavitev. Posamezne dejavnosti bomo na šoli predstavili tudi v živo v sklopu prireditev ob 25-letnici Slovenije. Na osrednji prireditvi v Ljubljani pa bo šola sodelovala v obliki delavnic in multimedijske predstavitve, saj je bila nagrajena v objavljenem razpisu.

Z dežniki do slovenske zastave

Naredili smo slovensko zastavo z dežniki. Bili so beli, rdeči in modri dežniki. Bil je tudi grb. Učiteljica nam je razdelila dežnike. Mi iz 2. b smo imeli modre dežnike, 2. a pa bele dežnike. Zastavo smo naredili v telovadnici. Zunaj je padal dež. V telovadnico smo šli v koloni. Učiteljica nam je povedala vsakemu svojo številko. Napisali smo jo na roko. Nismo je hoteli pozabiti. V telovadnici na tleh so bile napisane številke. Vsak se je postavil na svojo. Snemali so nas. Zdaj bomo pa na televiziji.

Lara Gerbec, Ana Grm, Žiga Velišček, PB 2

Matija Perše, 3. a

NAŠI USPEHI

Uspehi na tekmovanjih

- ~ kemija: srebrno Preglovo priznanje - Matej Gorjup, 9. a
- ~ biologija: srebrno Proteusovo priznanje - **Neža Jeklin, 9. a**
- ~ Sladkorna bolezen: srebrno priznanje - **Neža Jeklin in Matej Gorjup, 9. a**
- ~ **slovenščina**: srebrno Cankarjevo priznanje - Andreja Seljak, 8. a in Matej Gorjup, 9. a
- ~ **Vesela šola**: srebrno priznanje - **Neža Jeklin in Matej Gorjup, 9. a**
- ~ matematika: srebrno Vegovo priznanje - **Gašper Ipavec, 5. a, Rok Leban, 6. b, Tiana Karnel, 7. b, Tea Blažič, 8. b in Neža Jeklin, 9. a**
- ~ logika: srebrno priznanje - Lucija Humar, 8. b

Nika Koren, 5. a

Dosežki na literarnem področju

- ~ posebno priznanje za literarni prispevek na natečaju Moja rodna domovina, pod pokroviteljstvom predsednika Republike Slovenije Boruta Pahorja in v organizaciji Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo in Osnovne šole Vič - **Manca Velišček, 8. a**
- ~ zlati bralci pri **slovenski bralni znački** - **Maja Bavdaž, Matej Gorjup, Neža Jeklin, Nejc Markič, Ana Maver, Janez Medvešček, Nejc Melink, Andrej Mugerli, Eva Trampuš, 9. a**

Športna tekmovanja - dečki

- ~ odbojka na mivki: 3. mesto na državnem tekmovanju - Žiga Berdon, Nejc Markič, Jakob Blažič, Patrik Karnel, 9. a
- ~ odbojka: 3. mesto na državnem tekmovanju - Jakob Blažič, Patrik Karnel, Andrej Mugerli, Nejc Melink, Nejc Markič, Žiga Berdon, 9. a, Matic Žbogar, 8. b, Dejan Mugerli, Klemen Karnel, 7. b
- ~ mala odbojka: 1. mesto na področnem tekmovanju - Jaka Karnel, 7. a, Klemen Karnel, Dejan Mugerli, Jakob I pavec, Filip Munih, 7. b, Grega Okroglič, Mirel Tunanović, Aleksandar Stojanović, 6. a, Patrik Čota, Primož Jeklin, Rok Leban, Luka Stubičar, 5. b

Športna tekmovanja - deklice

- ~ odbojka na mivki: 3. mesto v polfinalu državnega tekmovanja - Maja Kovačič, Aneja Šuligoj, 8. a, Teja Blažič, Lucija Humar, 8. b
- ~ odbojka: 2. mesto v četrtfinalu državnega tekmovanja - Tadeja Brezavšček, Veronika Miklavc, 7. a, Tiana Karnel, 7. b, Ivana Stojanović, Maja Kovačič, Aneja Šuligoj, 8. a, Teja Blažič, Tinkara Vršnik, Lucija Humar, 8. b
- ~ mala odbojka: 1. mesto na področnem tekmovanju - Tadeja Brezavšček, Veronika Miklavc, 7. a, Tiana Karnel, Dejana Barudžija, 7. b, Urška Humar, Tajda Pirih, Elizabeta Skrt, 6. a, Tiana Đorđić, Ana Vidmar, Nina Levpušček, 6. b

Tilen Stanič, 3. k

Prispevki so nastali pod mentorstvom strokovnih delavk vrtca in šole.

Naslovnica: likovni izdelki so nastali v okviru natečaja CoolDoodle

Slika pri nagovoru: Gašper Grm, 4. a

Uredniški odbor: Aneja Bužinel Kodermac, Nejta Bremec Cigoj, Zvonka Cigoj, Metoda Čobal, Irena Hočever Križnič,
Urška Humar Bajt, Suzana Kavčič, Nevenka Skrt, Petra Valentinčič

Odgovorna urednica: Milka Zimic

Kanal, junij 2016